

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 4C/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119250222
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Marián Mokoš
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2019:6119250222.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudcom Mariánom Mokošom v právnej veci žalobcu: V. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX/XX, XXX XX Y., zastúpený JUDr. Pavlom Vöröšvárym, advokátom so sídlom Škultétyho 1597/7, 955 01 Topoľčany, proti žalovanej: O. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. C. XXXX/X, XXX XX H., o zaplatenie 23.000 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 23.000 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 17.04.2019 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieťa.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v plnej výške, o ktorej rozhodne tunajší súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

I./ Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 23.000 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 02.01.2019 do zaplatenia z dôvodu, že žalovaná dňa 20.10.2017 písomne uznala svoj dlh voči nemu, čo do dôvodu a výšky pozostávajúci z pôžičiek špecifikovaných v písomnom uznaní dlhu a tento sa zaviazala vrátiť na požiadanie, najneskôr do 01.01.2019. V písomnom vyjadrení k odporu (č.l. 24) žalobca namietal vykonanie znaleckého dokazovania grafológom na pravosť podpisu žalovanej na uznaní dlhu s poukazom na dôkazy, ktorými preukazoval jednotlivé platby realizované za žalovanú pri vyplácaní kúpnej ceny na základe kúpnej zmluvy zo dňa 21.04.2017 uzavretej medzi žalovanou ako kupujúcou a M. T. ako predávajúcim, predmetom ktorej bol byt za kúpnu cenu 21.000 eur s tým, že uvedenú kúpnu cenu vyplácal on (žalobca) a to buď vkladom na účet predávajúceho alebo platbami v hotovosti. Po uzavretí zámennej zmluvy zo dňa 17.10.2017 medzi žalovanou a M. S., predmetom ktorej bola zámena bytov, vyplatil M. S. rozdiel v cenách bytov v sume 2.000 eur a to platbami v hotovosti, čo preukazoval jeho čestným vyhlásením. Na pojednávaní dňa 18.10.2019 žalobca uviedol, že zaplatenia pohľadávky od žalovanej sa domáha na základe toho, že jej požičal peniaze na byt, keďže spolu žili až do novembra 2017 a už aj v minulosti takýmto spôsobom kupovali byty. Žalovaná vedela, že on zaplatil kúpnu cenu za byt, i keď byt sa kupoval na jej meno, pričom časť kúpnej ceny odovzdal predávajúcemu v hotovosti a časť išla z jeho účtu. Problém nastal, keď sa so žalovanou rozišli, pričom nemá k dispozícii originál uznania dlhu, keďže tento zostal u žalovanej v O. N.. K dispozícii má iba fotokópiu tohto uznania dlhu. Žalovaná mu nedávala žiadne peniaze na zaplatenie kúpnej ceny, nakoľko v tom čase nerobila a nemala peniaze a taktiež peniaze nemala ani jej matka a teda jej nemohla žiadne dať. V prípade vkladu sumy 440 eur na účet OTP banky sa jedná o účet SBD Topoľčany, kde vyplácal dlžobu za predávajúceho M. T..

2./ Žalovaná vo svojom odpore proti platobnému rozkazu poprela pravosť svojho podpisu na uznaní dlhu a žiadala znalecké dokazovanie s tým, že žalobcovi nedlhuje žiadnu finančnú sumu. Na pojednávaní dňa 10.09.2019 uviedla, že nikdy nevidela originál uznania dlhu a uznanie dlhu nikdy nepodpísala, i keď podpis, ktorý je na ňom sa podobá na jej podpis. Potvrdila, že so žalobcom žili spolu 11 rokov v družskom pomere a rozišli sa 06.02.2018. Na zaplatenie kúpnej ceny za byt dala žalobcovi peniaze, ktoré mu odovzdala a on si ich vložil na účet z dôvodu, aby si to potom mohol dať do nákladov. Peniaze na kúpu bytu mala doma v hotovosti, ale nevie to preukázať a peniaze jej dala matka ešte pred smrťou s tým, aby si kúpila byt. Keďže nemala založený účet, tak peniaze na kúpnu cenu za byt sa vyplácali z účtu žalobcu, aby mali doklad, že kúpna cena bola zaplatená. Spolu dala žalobcovi sumu 23.000 eur. Potvrdila, že osobne nevyplácala kúpnu cenu predávajúcemu, ale všetko vybavoval žalobca a pri zámene bytov s p. S. sa mu mala doplatiť suma 2.000 eur a aj na toto dala peniaze žalobcovi, ktorý ich potom vyplatil p. S.. Na preukázanie skutočnosti, že v čase vyplácania kúpnej ceny mala peniaze nevedela uviesť žiaden dôkaz a taktiež nenavrhol žiaden dôkaz na preukázanie skutočnosti, že peniaze na zaplatenie kúpnej ceny dávala žalobcovi. Uviedla, že aj predtým jedenkrát kupovali byt na jej meno, pričom kúpnu cenu zaplatil žalobca zo svojich peňazí a po predaji bytu jej vyplatil províziu asi 500 eur.

3./ Súd vykonal dokazovanie výsluchom sporových strán ako aj oboznámením sa s predloženými dokladmi, so spisom tunajšieho súdu sp.zn. 6C/13/2019 a so spismi Okresného úradu Topoľčany, odbor katastrálny č. V 149/2019 a V 592/2019, pričom zistil, že žalovaná dňa 21.04.2017 uzavrela kúpnu zmluvu (č.l. 27) s predávajúcim M. T., predmetom ktorej bol prevod vlastníctva k bytu č. XX v bytovom dome súp.č. 2489 v H. spolu s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu za kúpnu cenu 21.000 eur, ktorá mala byť zaplatená tak, že kupujúca zaplatí predávajúcemu prvú časť kúpnej ceny v sume 5.000 eur po podpísaní zmluvy a pred podaním návrhu na vklad na účet predávajúceho a druhú časť kúpnej ceny v sume 16.000 eur zaplatí do 30.06.2017 na účet predávajúceho. Podľa dokladov predložených žalobcom ako aj výpisov z jeho účtu vyžiadaných súdom bola kúpna cena za byt vyplatená tak, že z účtu žalobcu bola dňa 25.04.2017 prevedená na účet predávajúceho M. T. suma 5.000 eur, dňa 22.06.2017 suma 5.000 eur a dňa 30.06.2017 suma 600 eur. Zároveň žalobca dňa 21.04.2017 na účet SBD Topoľčany vložil sumu 440 eur a podľa jeho vyjadrenia tým vyplatil dlh predávajúceho M. T.. Okrem toho predávajúci M. T. v čestnom vyhlásení (č.l. 34) potvrdil, že dňa 24.04.2017 obdržal v hotovosti sumu 5.400 eur a dňa 26.04.2017 v hotovosti sumu 4.560 eur od žalobcu titulom vyplatenia časti kúpnej ceny za byt č. 37 v bytovom dome súp.č. XXXX zapísanom na LV č. XXXX v kat.úz. H.. Zároveň v tomto čestnom vyhlásení uviedol, že všetky úkony súvisiace s predajom bytu organizoval a vybavoval žalobca a celú vyplácanú čiastku vyplatil zo svojich prostriedkov.

4./ Dňa 17.10.2017 žalovaná uzavrela zámennú zmluvu s M. S. (č.l. 35), predmetom ktorej bola zámena bytov v H. s tým, že M. S. bol vlastníkom bytu č. 1 v bytovom dome súp.č. XXXX a tento zamenil s bytom č. XX v bytovom dome súp.č. XXXX patriacim žalovanej s tým, že zmluvné strany sa dohodli, že cena bytu č. 1 je 23.000 eur a cena bytu č. 37 je 21.000 eur a rozdiel v cenách predmetov zámeny vo výške 2.000 eur je povinná žalovaná zaplatiť M. S. s tým, že prvú časť rozdielu v cenách bytov v sume 500 eur už zaplatila pred uzavretím zmluvy o budúcej zmluve a druhú časť rozdielu v cenách bytov v sume 1.500 eur zaplatí po podpísaní zámennej zmluvy a pred podaním návrhu na vklad. Podľa čestného vyhlásenia M. S. (č.l. 40) obdržal tento dňa 17.10.2017 v hotovosti sumu 1.500 eur a dňa 10.10.2017 sumu 500 eur od žalobcu titulom vyplatenia rozdielu hodnoty zamieňaných bytov na základe zámennej zmluvy uzatvorenej medzi ním a žalovanou dňa 17.10.2017 s tým, že celú zámenu organizoval a vybavoval žalobca a taktiež vyplácal celú čiastku zo svojich prostriedkov.

5./ Žalobca spolu s podaním žaloby predložil súdu uznanie dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka datované dňa 20.10.2017, podľa ktorého žalovaná prehlásila a uznala, že z titulu pôžičky ku dňu podpisu tohto uznania dlhu je ako dlžník povinná zaplatiť sumu 23.000 eur svojmu veriteľovi - žalobcovi a v ďalšej časti tohto dokladu je špecifikácia pôžičky, podľa ktorej išlo o vyplatenie časti kúpnej ceny z kúpnej zmluvy zo dňa 21.04.2017 predávajúcemu M. T. s tým, že táto bola zaplatená vkladmi na účet predávajúceho vo výške 5.000 eur, 600 eur, 440 eur a 5.000 eur a zároveň v hotovosti v sumách 5.400 eur a 4.560 eur. Zároveň je v uznaní dlhu uvedené, že suma 2.000 eur podľa zámennej zmluvy zo dňa 17.10.2017 bola za žalovanú vyplatená M. S.. V závere uznania dlhu je vyhlásenie žalovanej, že tieto sumy pozostávajú z postupných pôžičiek od žalobcu a že je povinná ich vrátiť žalobcovi na jeho požiadanie, najneskôr do 01.01.2019. Zároveň žalovaná vyhlásila, že uvedený dlh slobodne a vážne uznáva čo do výšky a dôvodu, čo potvrdzuje svojím vlastnoručným podpisom.

6./ Podľa správy Okresného riaditeľstva PZ v Topolčanoch (č.l. 78) vyšetrovateľom bolo dňa 10.04.2019 prijaté trestné oznámenie pre podozrenie z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona v štádiu pokusu a taktiež bolo dňa 12.09.2019 začaté trestné stíhanie vo veci zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, pričom trestné oznámenie sa týka kúpnej zmluvy V 149/2019, ktorá mala byť uzavretá medzi žalovanou ako predávajúcou a žalobcom ako kupujúcim, podľa ktorej mala žalovaná na žalobcu previesť vlastníctvo k bytu č. 1 v bytovom dome súp.č. XXXX v H. za kúpnu cenu 23.000 eur, ktorá odzrkadľuje výšku nákladov vynaložených žalobcom z vlastných prostriedkov na nadobudnutie vlastníctva tejto nehnuteľnosti žalovanou a v dôsledku čoho žalobca disponuje pohľadávkou voči žalovanej titulom bezdôvodného obohatenia vo výške 23.000 eur, pričom v priebehu katastrálneho konania žalovaná poprela, že by podpisovala predmetnú zmluvu a trvala na tom, že jej podpis je sfaľšovaný a preto bolo katastrálne konanie zastavené. Druhé trestné oznámenie podala žalovaná z dôvodu spochybnenia jej podpisu na uznaní dlhu zo dňa 20.10.2017.

7./ Dňa 27.02.2019 uzavrela žalovaná ako predávajúca s kupujúcim L. F. kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol predaj bytu č. 1 v bytovom dome súp. č. XXXX v H. za kúpnu cenu 22.000 eur, pričom vkladové konanie je vedené pod č. V 592/2019, avšak Okresný úrad Topolčany katastrálny odbor ho rozhodnutím zo dňa 21.03.2019 prerušil z dôvodu, že mu predchádza katastrálne konanie V 149/2019 a následne dňa 03.06.2019 opätovne prerušil vkladové konanie z dôvodu, že uznesením tunajšieho súdu sp.zn. 6C/13/2019 - 26 zo dňa 22.03.2019 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd zakázal žalovanej disponovať s bytom v takom rozsahu, ako je uvedené vo výrokovvej časti uznesenia s tým, že neodkladné opatrenie bude trvať do uplynutia 60 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej (prebiehajúci spor medzi žalobcom a žalovanou o zaplatenie sumy 23.000 eur).

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa ods. 2, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 454 O.z., bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

Podľa § 456 O.z., predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 458 ods.1 O.z., musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobré možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Podľa § 657 O. z., zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 558 O. z., ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

8./ Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba na zaplatenie sumy 23.000 eur s príslušenstvom je podaná dôvodne, i keď nie v celom rozsahu. Je nesporné, že žalovaná dňa 21.04.2017 uzavrela kúpnu zmluvu s M. T., na základe ktorej sa stala vlastníčkou bytu, ktorý bol predmetom kúpnej zmluvy a to za kúpnu cenu 21.000 eur a taktiež je nesporné, že uvedenú kúpnu cenu nevyplácala predávajúcemu žalovaná, ale vyplácal ju žalobca buď platbami zo svojho účtu na účet predávajúceho alebo v hotovosti ako potvrdil predávajúci vo svojom čestnom vyhlásení. Tieto skutočnosti nepoprela žalovaná, ale uviedla, že kúpna cena bola vyplácaná z jej finančných prostriedkov, ktorých existenciu však nevie preukázať a taktiež nenavrhol žiadne dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, že peniaze na zaplatenie kúpnej ceny odovzdala žalobcovi a tento následne všetko vybavil. Taktiež medzi sporovými stranami nie je sporná skutočnosť, že žalovaná dňa 17.10.2017 uzavrela zámennú zmluvu s M. S., predmetom ktorej bola zámena bytov medzi týmito dvoma subjektmi a podľa zmluvy žalovaná mala M. S. zaplatiť doplatok na rozdiel v cenách bytov v sume 2.000 eur a uvedené vyplatenie doplatku realizoval žalobca, čo potvrdil M. S. vo svojom čestnom vyhlásení a rovnako túto skutočnosť nerozporovala ani žalovaná, avšak tvrdila, že doplatok bol vyplatený z jej finančných prostriedkov, pričom na svoje tvrdenie

nepredložila žiaden dôkaz a v tomto smere žiadne dokazovanie ani nenavrhovala. Žalobca sa zaplatenia svojej pohľadávky domáhal s poukazom na uznanie dlhu zo dňa 20.10.2017, na ktorom však žalovaná spochybňovala svoj podpis, čo bolo aj predmetom jej trestného oznámenia na polícii.

9./ Zmluva o pôžičke je neformálnou, ale reálnou zmluvou (kontraktom), ktorá vyžaduje odovzdanie predmetu pôžičky (peňazi) veriteľom dlžníkovi, a to buď bezhotovostným spôsobom na účet dlžníka alebo odovzdaním krátkou cestou. Podstatnými náležitosťami tejto zmluvy je dohoda o prenechaní veci (o reálnom odovzdaní), druhovom určení veci, povinnosti vrátiť vec rovnakého druhu a určení času vrátenia. Z vykonaného dokazovania však mal súd za to, že medzi sporovými stranami nedošlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke, i keď v uznaní dlhu zo dňa 20.10.2017 sa uvádza ako dôvod uznania pôžička zo strany žalobcu žalovanej. Je nesporné, že žalobca žalovanej neprenechával resp. neodovzdával žiadne finančné prostriedky, ale za ňu uhrádzal kúpnu cenu za byt, resp. doplatok na cene pri zámene bytov a preto ich právny vzťah nie je možné hodnotiť ako zmluvu o pôžičke, ale ako bezdôvodné obohatenie, v dôsledku ktorého sa žalovaná obohatila, keď za ňu žalobca plnil to, čo podľa práva mala plniť sama. Podľa § 454 OZ sa bezdôvodne obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám a táto skutková podstata je naplnená za predpokladu že ten, kto plnil inému, túto povinnosť nemal a plnil namiesto toho, kto bol na toto plnenie povinný. Nie je rozhodujúce, či plnenie bolo poskytnuté so súhlasom dlžníka, no nesmie ísť o situáciu, kedy by bolo plnené proti jeho vôli. Predpokladom je, že prijatím plnenia veriteľom zanikol dlh dlžníka. Dlžník, za ktorého bolo plnené, sa tak stáva obohateným na úkor toho, kto za neho veriteľovi plnenie poskytol. Takýmto splnením dlžníkovho dlhu sa jeho majetkový stav neznížil, ako by tomu bolo, pokiaľ by svojmu veriteľovi plnil zo svojho. Obohatený tak získava majetkový prospech v okamihu, keď zanikol jeho dlh. Ten, kto plnil za iného (dlžníka) má právo požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia od toho, za koho plnil a nie od toho, komu plnil (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2MCdo/23/2011 zo dňa 29.01.2013). Keďže žalovanej podľa kúpnej zmluvy a zámennej zmluvy vznikla povinnosť zaplatiť kúpnu cenu resp. doplatok na rozdiel v cene bytov a žalobca na strane ktorého táto povinnosť neexistovala, plnil za žalovanú predávajúcemu resp. druhému účastníkovi zámennej zmluvy, tak žalobca je oprávnený požadovať vydanie predmetu bezdôvodného obohatenia od toho, za koho plnil, teda od žalovanej a nie od toho, komu plnil. Súd preto posúdil právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou ako nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 454 OZ, pretože žalobca za žalovanú plnil, čo podľa zmluvy mala plniť sama a tým na jej strane vzniklo bezdôvodné obohatenie v sume 23.000 eur, pričom výška bezdôvodného obohatenia medzi stranami nebola sporná. Z uvedeného dôvodu súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 23.000 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 17.04.2019 do zaplatenia a to podľa § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., nakoľko žalovaná sa dostala do omeškania s vydaním bezdôvodného obohatenia od uvedeného dátumu a je povinná zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania. Žalobca si síce uplatnil úroky z omeškania od 02.01.2019 zrejme s poukazom na písomné uznanie dlhu zo dňa 20.10.2017, podľa ktorého mu mala byť suma 23.000 eur vrátená najneskôr do 01.01.2019, avšak podľa tohto uznania dlhu sa malo jednať o pôžičku, čo však prevedeným dokazovaním bolo spochybnené, pretože nárok žalobcu je potrebné posúdiť ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 454 OZ, pričom žaloba na zaplatenie sumy 23.000 eur s príslušenstvom bola žalovanej doručená dňa 16.04.2019 a pokiaľ na základe tejto žaloby žalovaná pohľadávku nezaplatila, tak od nasledujúceho dňa sa dostala do omeškania s vydaním bezdôvodného obohatenia. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalobcovi úrok z omeškania až od 17.04.2019 a nie od 02.01.2019 ako požadoval a v tejto časti t.j. priznania úroku z omeškania od 02.01.2019 do 16.04.2019 žalobu ako nedôvodnú zamietol.

10./ Žalobca síce uplatnil svoj nárok s poukazom na uznanie dlhu zo dňa 20.10.2017, pričom uvedené uznanie dlhu má všetky náležitosti podľa ustanovenia § 558 OZ, i keď je v ňom ako titul poskytnutia sumy 23.000 eur žalovanej uvedená pôžička, pričom dôvod a výška dlhu sú podrobne uvedené v tomto písomnom doklade a zároveň je v ňom uvedený aj príslub žalovanej, že svoj dlh zaplatí, avšak žalovaná spochybnila pravosť podpisu na uznaní dlhu a žiadala, aby v tomto smere bolo vykonané znalecké dokazovanie grafológom. Súd však jej návrh na doplnenie dokazovania zamietol s poukazom na zásadu rýchlosti a hospodárnosti konania (čl. 17 CSP), keďže aj bez tohto znaleckého dokazovania z hľadiska na vykonané dôkazy bolo možné rozhodnúť o nároku žalobcu z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, ktorého dôvod a výška boli nesporne preukázané. Jedinou obranou žalovanej bolo tvrdenie, že kúpna cena ako aj doplatok pri zámene bytov boli uhradené z jej finančných prostriedkov, ktoré mala odovzdávať žalobcovi a tento mal následne vyplácať kúpnu cenu ako aj doplatok, avšak v tomto smere žalovaná nepredložila žiaden dôkaz a nepreukázala, že v čase vyplácania kúpnej ceny ako aj doplatku disponovala potrebnými finančnými prostriedkami a že tieto odovzdala žalobcovi. V zmysle čl.

8 CSP bolo povinnosťou žalovanej nielen označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci, ale tieto svoje tvrdenia aj podoprieť dôkazmi, čo z jej strany splnené nebolo a preto žalovaná na svoje tvrdenie ohľadom vyplácania kúpnej ceny a doplatku pri zámene bytov z jej finančných prostriedkov neunesla dôkazné bremeno. Práve naopak zo strany žalobcu bolo nesporne preukázané, že kúpna cena bola sčasti vyplácaná prevodmi finančných prostriedkov z jeho účtu na účet predávajúceho a sčasti vyplácaním v hotovosti a rovnako bola vyplácaná hotovosť z jeho strany aj pri uhradení doplatku pri zámene bytov a túto skutočnosť prakticky nespochybnila ani žalovaná, ale jej jedinou obranou bolo tvrdenie, že sa malo jednať o jej finančné prostriedky, ktoré však žiadnym spôsobom preukázané nebolo. Tvrdenia žalovanej spochybňuje aj skutočnosť, že už v minulosti sporové strany realizovali prevod vlastníctva bytu na žalovanú tak, že kúpnu cenu vyplácal žalobca a následne po predaji tohto bytu žalovanej vyplatil províziu, pričom v tom čase sporové strany spolu žili a rozišli sa až po realizácii prevodu bytu na žalovanú, keď nesporne žalobca za ňu vyplatil kúpnu cenu ako aj doplatok pri zámene bytov a po rozchode sa žalobca snažil svoju pohľadávku uspokojiť uzatvorením kúpnej zmluvy so žalovanou (V 149/2019) ohľadom prevodu jej bytu do svojho vlastníctva. Keďže súd mal za jednoznačne preukázané, že žalovaná sa obohatila na úkor žalobcu a toto bezdôvodné obohatenie je povinná vydať, tak súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 23.000 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 17.04.2019 do zaplataenia a vo zvyšnej časti nároku na úrok z omeškania žalobu ako nedôvodnú zamietol.

11./ O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP, že žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnej výške, nakoľko tento mal v konaní prakticky plný úspech (bola zamietnutá iba časť jeho žaloby týkajúca sa počiatku nároku na zaplataenie úrokov z omeškania) s tým, že podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Topoľčany.

Podľa §-u 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha.